

523/956 - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْمُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَا بِهِ الصَّلَاةُ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُولُونَ مُعَاقِبَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعِظُهُمْ وَيُؤْمِنُهُمْ وَيَأْمُرُهُمْ، فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْدًا قَطْعَةً، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمْرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمْ يَرَ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ، وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ، فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى، إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرٌ بْنُ الصَّلَتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدَتْ بِثُوبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ، فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرُكُمْ وَاللَّهُ، فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ، قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمْ، فَقُلْتُ: مَا أَعْلَمُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَعْلَمُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهُمْ قَبْلَ الصَّلَاةِ.

523.956 Абу Саъид Худрий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Рамазон ва Қурбон ҳайити кунлари намозгоҳга чиқар эдилар. Биринчи бошлайдиган нарсалари намоз бўларди. Сўнг ўгирилиб, одамларнинг қархисида турар, одамлар эса ўз сафларида ўтиришар эди. У зот уларга ваъз-насиҳат қиласар, топшириқ берар ва буюрар эдилар. Агар қўшин ажратмоқчи бўлсалар, ажратар ёки бирон нарсага буюрмоқчи бўлсалар, буюрар эдилар-да, сўнг қайтиб кетардилар».

Абу Саъид айтади: «Одамлар шу ҳолда (намоз ўқишида) давом этдилар. Ниҳоят, Рамазон ёки Қурбон ҳайитида Мадина амири Марвон билан чиқдим. Намозгоҳга келсак, бир минбар турибди. Уни Касир ибн Салт қурибди. Бир пайт Марвон намоз ўқишидан олдин унга кўтарилимоқчи бўлди. Шунда унинг кийимидан тортдим. У мендан (этагини) тортиб олиб, минбарга чиқди-да, намоздан олдин хутба қилди. Мен унга: «Аллоҳга қасамки, ўзгартирдинглар!» дедим. У: «Эй Абу Саъид! Сен билган нарса энди кетди», деди. «Мен билган нарса, Аллоҳга қасамки, билмаганимдан яхшироқдир», дедим. Шунда у: «Одамлар намоздан кейин биз билан ўтирмай қўйишиди, шунинг учун мен уни (хутбани) намоздан олдин қилдим», деди».

Манба: hadis.islom.uz

